

רני ושמחי

ארגון להפצת ערכי היהדות

גליון חודשי < חודש תמוז > כ"ה סיון תשע"ט
גליון מס' 20
זמני השבת באשתאול - פרשת קרח
כניסת שבת: 19:32 < יציאת שבת: 20:23

שמות בני האדם

"שם האדם" הוא ענין נשגב ונכבד עד מאוד, המשפיע על מהות האדם וקשור בו בקשר ישיר, זאת אומרת ששמו קשור בקשר אמיץ עם מהותו, ובו מתגשמת אישיותו והקשר הזה ממילא פועל ומשפיע באדם באופן ישיר על מידותיו ומעשיו.

וכידוע ששמו של האדם הוא נשמתו, ולכן כשקוראים לאדם הישן בשמו הוא מתעורר מיד משום שמעיר את נשמתו, וכמו שכתבו בכמה ספרים שדבר זה ניתן להוכחה מוחשית שהרי כשהאדם שקוע בתרדמה עמוקה עם כל זה שום קול או רעש לא יעירו אותו ולפעמים אף כשמזיזים אותו, אך כשקוראים בשמו הוא מתעורר, וזה מפני שבשעה שהוא ישן כל כוחות הגוף ישנים, והחושיים אינם ערניים כדי להבחין במתרחש מסביבו, אך שמו של האדם היות והוא שורש נשמתו מיד כשקוראים בשמו הוא מתעורר, ומכך נלמד כמה זה חשוב לקרוא לאדם בשם שיש בו משמעות טובה, ובעז"ה משבוע זה ואילך נביא במדור זה שמות רצויים ומחותיים אשר השפעתם היא חיובית.

מאמר החודש

המקדש וישוב הכל למכוננו הראשון, יש כל כך הרבה דברים שמעכבים את הגאולה, ובדיוק אני הוא שיכול להועיל להביא את הגלות לקיצה, אך דע לך אחי! כל צער ולו הקטן ביותר שאתה מצטער בימים אלו של שלשת השבועות, אם זה באמירת תיקון חצות, ואם זה שאתה לא קונה דברים חדשים, ואם זה שאתה דוחה את השמחות שלך, אתה "מקים את השכינה מעפר", אתה מראה לקב"ה שאתה אוהב אותו כמו אבא שלך ומצטער בצערו שמתמשך קרוב לשלשת אלפים שנה, אתה בעצם אומר לקב"ה הגם שאיני יכול להבין מה חסר לי כעת שאין בית המקדש קיים כי לא הייתי בזמנו לדעת מה הפסדתי, אבל כיון שידוע אני שאתה בצער וכמו שאמרו רבותינו במסכת ברכות שהשכינה מנהמת בקולה ואומרת אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם, לכן אני משיל מעלי את כל רצונותי את כל חשקי לצאת ולהתאווור ומשתתף אני בצערך אבא שבשמים במה שאני יכול, אם החלש יאמר גבור אני וישתדל כל אחד מאיתנו באשר הוא לקבל על עצמו להשתתף בצער השכינה בימים אלו ואפילו בדבר קטן, יצטרפו כל מעשים אלו לדבר אחד גדול מאוד שיכול לגלגל עלינו את רחמי אבינו שיאמר די לצרותינו ויגאלנו גאולת עולמים במהרה בקרוב אמן ואמן.

נמצאים אנו בעיצומם של ימי הקיץ ימים בהם האדם בורח כל אחד בדרכו שלו מאימת החום הנורא והשרב הכבד השורר בחוץ, יש שמקפיד ליישב רק במזגן ויש שעושה מנוי לברכת-גן, יש ששוכר צימר בערי הצפון, ויש הנווד עד לחרמון, הצד השווה שבכולם הוא היציאה מהחום הרב שגורם לעוד מצבים של כעס ועצבים, למקום של אוורור הנותן כח לחיים.

מהות ימים אלו

בימים אלו באו חז"ל וקבעו לנו את צום י"ז בתמוז והתחלת שלשת השבועות בהם התרחש האסון הגדול ביותר לעם היהודי תחילת חורבן בית מקדשנו ותפארתנו, תחילת יציאת שכנית עוזנו לגלות ארוכה ושוממה שעד היום לא נגמרה גלות ארורה בה כל יום קשה מחבירו באסונות קשים ובתחלואים רבים, עבדים משלו בנו ובן האמה קם לכלותינו.

השתתפות בצער השכינה

יבוא היהודי הפשוט שחי כיום בשנות האלף השישי ויאמר מה אני קשור לכל מאורעות אלו, היאך אני הקטן והדל יכול להשפיע בצער שבו אני מצטער כדי שיבנה בית

היבט 1! כי על אשתו של און בן פלת שהצילתו מידי המחלוקת ע"י שישבה בפתח ביתה פרועת ראש נאמר (משלי ט יד) "חכמות נשים בנתה ביתה", ואילו על אשתו של קורח שהסיתה אותו להיכנס בעובי המחלוקת וע"י זה גרמה למיתתו ומיתת כל משפחתה נאמר (שם) "ואיולת בידיה תהרסנו".

היבט 2! כי שונה הייתה בליעת קורח באדמה משאר רעידות אדמה שבולעות ערים ושאר דברים, ברעידת אדמה רגילה האדמה נבקעת לשניים וכל מה שמעל נבלע מיד בתוך החור שנפער, ואילו אצל קורח קודם כל נבקעה הארץ ולא בלעה אותם, ולאחר מכן החלה למשוך אותם בכח לבפנים כמו אדם השותה משקה, עד שהביאה אותם ואת כל רכושם מכל המקומות שהיה לתוך התהום.

היבט 3! כי עוד הבדל היה בין בליעת קורח באדמה לשאר רעידות אדמה, שבכל רעידות האדמה אחרי בליעת הארץ הכל נראה כאיי חורבות הפוך ומבולגן ללא כל סדר, ואילו בבליעת קורח כשסיימה הארץ את מלאכתה ובלעה את קורח ואת כל רכושו, חזרה היא לכמות שהייתה ולא היה כל סימן שנפתחה.

היבט 4! כי עוד אחרי אלף שנה ויותר מבליעת קורח הראה איהו ששמעאלי מנהיג שיירות במדבר לאמורא רבה בר בר חנה חריף באדמה ממנו היה עולה עשן, ואמר לו כאן המקום בו נבלעו קורח ועדתו, וכאשר היטה רבה בר בר חנה את אוזנו שמע ממעמקי האדמה את הקריאה "משה אמת ותורתו אמת והם בדאים".

הפסרת השבוע: "ויאמר שמואל" שמואל א פי"א פס' יד - פי"ב פס' כב

הה בהפסרה?

חידוש מלוכת שאול

כיון שעד עתה מלך שאול המלך על עם ישראל שלא ברצון כולם, ומכאן ולהבא רצה שמואל שמלכותו תתקבל ברצון אצל כל שכבות העם, על כן קרא את כולם אל מקום הנקרא לגלגל לחדש את מלוכת שאול, ואכן חגגו את המלכותו ע"י זביחת קורבנות שלמים לפני הקב"ה ושמחה רבה.

פרידת שמואל מהעם ותוכחתו אליהם

אחרי שחידש שמואל הנביא את מלוכת שאול פנה הוא להוכיח את עם ישראל כי בבקשה זו ששאלו לעצמם מלך - חטאו בשתיים, האחת נגד כבודו של שמואל בזה שהעבירו אותו מהיות מלך עליהם, והשנית שפגעו בכבוד ה' בזה שרצו להחליף מלוכת שמים במלכות בשר ודם.

על הטענה הראשונה פונה שמואל אל העם ואומר

עם משפחתו של ר' חיים ליכטיצ'ר חסיד תם מהעיר פולין העיד על עיסוקו - יצרן נרות, באותם שנים טרם הומצאה הנורה החשמלית ובבית המלאכה הקטן שלו עמל ר' חיים על ייצור נרות שעווה פשוטים שיספקו אור צנוע בסביבתם, בגוו כפוף היה ר' חיים רוכן על חומרי הגלם ומוציא נר ועוד נר תחת ידו, אולם בשעה שידיו עסקו בעבודה ראשו היה נתון במחוזות אחרים הוא הגה בסוגיא שלמד אמש או הרהר בעבודת הבואה.

בחצר הסבא

מפלט מעסקי החולין מצא ר' חיים בחצר "הסבא" מרדזימין רבי יעקב אריה גוטסמן שם קרנה דמותו של ר' חיים בסופו קדושה והתורממות הנפש עד הביקור הבא, אם בביתו ר' חיים הייתה דעתו נתונה על עסקיו הגשמיים, בחצר הסבא על אחת כמה וכמה שם נשמתו הייתה פושטת לגמרי את הבלי העולם ומתעלה לשמי רום, שנים חלפו ר' חיים התפרנס בדוחק אך שמח בחלקו ילדיו בגרו והגיעו לפרקם, עכשיו מצוקת הממון הקבועה נהפכה לאבן הרובצת עליו הוא הביט בעצב בבניו המתבגרים והצעות שידוכים אין בשל עוניו הרב, פנתה אליו רעייתו בכאב ואמרה לו מדוע אינך פונה לרבי שיברכנו? המוני יהודים מגיעים לסבא מבקשים ונושעים בקש גם אתה! הודה ר' חיים כי הצדק עם רעייתו ויצא לדרך וככל שהתקרב לרדזימין כך גברה השתוקקותו

אם תיראו מה' ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי ה' אזי גם אתם וגם המלך אשר עליכם תאריכו ימים, אבל אם לא תשמעו בקול ה' ומריתם את פיו והייתה יד ה' בכם ובאבותיכם.

הנס הגדול

כעת רצה שמואל להראות להם שכשם שע"י תפילתו הוא יכול לשנות את העיתים והזמנים, כך אם פגעה מלחמה היה בו את הכח לעמוד ולבטל את הגזירה בתפילתו, פנה שמואל אל העם ואמר להם הלא כעת זה זמן קיץ של קציר חטים אקרא כעת אל ה' ויוריד לכם גשם, מיד נתן ה' קולות וברקים וניתך מטר ארצה, וכל העם התמלא פחד וחרדה משמואל ומה' למקטן ועד גדול ופנו אל שמואל בבקשה ותחינה שיתפלל אל ה' ויעתיר בעדם שלא יסכו בעוונם, אמר להם שמואל אל תיראו ומעתה ואילך תשמרו על עצמכם לילך רק אחרי ה' ולא אחרי התוהו אשר אין בם מועיל.

להם וכי אני לקחתי ממישהו מכם שור או חמור, וכי עשיתי מישהו מכם, או לקחתי כופר כדי להטות משפט לטובת מישהו מכם, "עד ה' ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה" יצאה בת קול ואמרה "עד" כביכול מן השמים הסכימו לדבריו של שמואל שהיה קדוש ונקי ללא רבב של חטא כלפי העם.

ועל הטענה השנייה פונה שמואל אל העם ואומר להם היאך שכחתם את מה שעשה לכם ה' במצרים כששלח לכם את משה ואהרן שיושיעו אתכם מיד פרעה, והיאך שכחתם את הניסים שעשה לכם הקב"ה מול סיסרא שר צבא חצור ואת מה שהפלישתים היו לוחמים בכם ללא הרף כדי להרוג בכם והקב"ה שלח לכם את גדעון ואת שמשון ואת יפתח ואותי שמואל שהושיעו אתכם מידם, ופתאום עכשיו שבא עליכם נחש מלך עמון רוצים אתם שימולך עליכם מלך בשר ודם ולא הקב"ה, ובכ"ז ענה ה' את רצונכם והביא לכם מלך, והיה

המתקשה להביא לחם לפיות ילדיו, בשובו של רבי חיים אל הפרץ זכה למטר גידופים "איך אתה מעז להעמיד פנים של לוה הגון בשעה שעני ואביון אתה?" הסתלק מכאן! יצא ר' חיים מלב הפרץ בלב כבד ורגליו נשאוהו לרדזימין "הלא אמרתי לך שהוא ילווה לך" אמר לו הרבי בנימת תרעומת "אמרתי וכל יהיה", רק אני מזהירך שלא תשיב לפרץ את הכסף אלא כנגד שטר חוב.

הנס הגדול

הנהן ר' חיים ושב לוורקה, אך דרכו רגליו על מפתן ביתו וכבר בא שליח מאת הפרץ והזמינו לבוא אליו מיד, הו! סוף סוף באת! קידמו הפרץ בחביבות שלא היה בה שמץ מהתנהגותו הקודמת, "אמור לי בבקשה" פנה אליו הפרץ "מיהו היהודי הזקן שטורד את שנתי לילה אחר לילה ומצווה עלי להלוות לך כסף?" הוא מזכיר לי שלפני שנים רבות יהודי אחד הפקיד אצלי שלוש מאות רובל אך נפטר ואיש לא בא לדרוש את כספו, הזקן הזהירני שאם לא אציית לדבריו אענש קשות! ר' חיים הודה לו על נכונותו להעניק לו את ההלוואה, ומיד מנה הפרץ לידו של ר' חיים שלוש מאות רובל וזה מילא שטר חוב ובו התחייבותו להשיב את ההלוואה כאשר המלווה ידרוש זאת, עברו כמה ימים הפרץ חפץ לעשן וברגע של היסח דעת נטל דף שהיה מונח על שולחנו לגלג לתוכו טבק ושאל להנאתו מן העשן רק כשסיים לעשן את הסגריה גילה שדף הנייר לא היה אלא שטר ההלוואה של ר' חיים "יהי לו הכסף במתנה אמר בליבו", וכמובן על סמך ההלוואה זו הרחיק ר' חיים את עסקו ופירנס וחיתן את בניו בכבוד.

לחזות בפני הצדיק רגליו קלו ונפשו התרוננה, אך דרכו רגליו בחצר הקודש שכח הוא לגמרי את סיבת בואו, הוא אסף מלא חופניים קדושה ויראה ונפשו התבססה מאורחותיו הטהורים של הרבי, רק כשכבר היה בדרך לשוב לוורקה קלט פתאום כי לא מילא את המטרה שלשמה בא, מיד סב הוא על עקבותיו והתייצב מול רבו "מדוע חזרת" תהה הרבי? ר' חיים השפיל את מבטו בנימת התנצלות ושח לפני הרבי את מצוקתו, "ומה בענין ייצור הנרות"? שאל הרבי "האין לך בו לספק לך רווחה כלכלית? נאנח ר' חיים ואמר "הסוחרים מעריכים מאוד את תוצרתי" אמר "אולם בתנאים הנוכחיים ההספק שלי דל וממילא גם הרווח קטן" אולי תשיג הלוואה שתאפשר לך להשקיע בבית מלאכה גדול יותר? הציע הרבי, "מי ייתן לי הלוואה?" השיב ר' חיים בחיוך מריד "אצלנו לוקחים הלוואות מהפרץ ראש העיר אולם הלה ודאי ישלחני מעל פניו בבושת פנים", "לך אליו!" הפתיע הרבי את החסיד ובקש ממנו שילווח לך שלוש מאות רובלים הוא יענה לך!.

הפגישה עם הפרץ

ר' חיים לא היה זקוק ליותר מכך, בלב קל מיהר לשוב לוורקה ופנה היישר אל ביתו של הפרץ, "שלוש מאות רובל"? תמה הפרץ "לשם מה זקוק אתה לסכום כזה?" ר' חיים פירט לפניו את תוכניותיו להרחבת העסק "אייצר כמות גדולה של נרות ואמכור אותם בסיטונאות", "נשמע משכנע" הנהן הפרץ "מה העירבון שתתן לי?" ר' חיים השיב "אמשכך את ביתי" קימת הפרץ את מצחו וביקש מר' חיים שהות להרהר בבקשתו, באותו יום פגש הפרץ את אחד מנכבדי הקהילה היהודית ושאל אותו על מצבו הכלכלי של ר' חיים, הלה תיאר לעצמו שר' חיים ביקש מהפרץ הנחה במיסים, וברצונו לעזור לו אמר לפרץ כי ר' חיים הוא עני מרוד

חשיב כהלכה

מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן
מח"ס בארות יצחק, שו"ת עולת יצחק, שו"ע המקוצר, ועוד.

האם מותר להשתמש בתנור חשמלי בשבת לצורך חימום המאכלים באופן שמכוונו מיום ששי להדלקתו וכיבוי ע"י שעון שבת?
מותר.

האם מותר להשתמש במגבונים בשבת?
אסור משום מלאכת סוחט, אלא א"כ לחותם מועטת מאד דהיינו שלא יוצא מהם טיפות ממש רק כעין רסיסי מים על העור, או אם סחטו אותם מערב שבת.

מובא בספרים שהמתפלל בשבת בטעות תפילת יום חול במקום תפלת שבת - ידאג כל השבוע, כלפי מה הדברים אמורים?

לא רק אם התפלל, אלא אפילו התחיל, כמובא בשלחן ערוך המקוצר סי' נ"ח סעיף כ"ב מי שטעה והתחיל תפילה שליחול בשבת, סימן רע הוא לו. ויפשפש במעשיו כל ימי השבוע הבא, ויעשה תשובה. ולכן צריך לכוון דעתו שלא יטעה, וטוב שיתפלל מתוך הסיודר ע"כ. ומה נחשב התחיל, מבואר שם לעיל מינה בסעיף י"ט.

הקונה עלייה לספר תורה וחזר בו ולכך מבקש מהגבאי שימכור שנית עלייה זו - האם ניתן למכור שוב?
אינו יכול לחזור בו, כיון שכבר נדר ונתחייב. אבל אם קנייתו היתה מחמת טעות שאירעה, כגון שחשב שמוכרים עניין אחר, אין זה נדר וניתן למכור שוב.

האם נשים או ילדים רשאים לשתות מין של הבדלה?

נשים ובנות נוהגים שאינן שותות אז (אא"כ אשה או בת שאין לה ממי לשמוע הבדלה, שאז חובה עליה להבדיל בעצמה לשתות). אבל ילדים שותים בדרך-כלל, דהיינו הבנים. אלא שיש נוהגים שלא ישתו גם הילדים זולת המברך עצמו, אם כדי שלא לבייש את הנשים והבנות שאינן שותות, אם מפני שיש אומרים שזה גורם ל"הבדלה" ולפירוד לבבות ביניהם וח"ו להביאם לידי מריבות, יעויין בשע"ה סי' ס"א סוף סעיף י"ז, ופסקי תשובות סי' רצ"ו דף תקמ"ח הערה ע"ט, ונלע"ד שטוב לחוש לכך.

מעליו אם יגרם נזק מחמת זה לאדם אחר, במה דברים אמורים אם הנזק יפול סתם על אדם זר אבל אם הנזק יעבור עכשיו לאדם שמחמתו בא הנזק מותר, ובתנאי שלא יגרם לו נזק גדול יותר ממה שנגרם לראשון.

לאור האמור יש ללמוד לנידון השאלה הראשונה, שכיון הנזק כבר הגיע לשוכר שהרי קיבל חיוב לשלם, אינו יכול למסור את בעל הבית לרשויות כיון שיגרם לו נזק יותר גדול ממה שהשוכר כעת נזוק, וכן יש ללמוד לגבי השאלה השנייה, שכל עוד והחייילים או העובדים לא קיבלו הוראה מפורשת להישאר בעבודה או בבסיס מותר להם לגרום לכך שיקבלו שחרור וחבריהם יישארו במקומם, אבל אם קיבלו הוראה מפורשת להישאר אינם יכולים לפטור את עצמם ולהשליך החיוב על חבריהם

מתוך ספר "אור ההלכה" של הרה"ג דוד כהן שליט"א

אקטואליה בהלכה

שאלה:

א. אדם שבנה "יחידת דיור" בלי הודיע לרשויות, והשכירה על דעת שהשוכר לא יצטרך לשלם עליה ארנונה, והנה לאחר שתמו ימי השכירות קיבל השוכר מכתב שאם לא ישלם את הארנונה יעקלו את חשבונו, פנה השוכר לבעל הבית שישלם את החוב שהרי סוכם שהוא לא משלם את הארנונה, ובעל הבית מתחמק, וגם לאחר שאיים עליו שימסור אותו לממונים על אכיפת הבנייה לא התייחס אליו והמשיך להתחמק, ובא השוכר בשאלה האם מותר לו לערער על העיקול ועל ידי כך יתגלו מעשיו של בעל הבית ויהרסו לו את כל מה שבנה, האם יש בזה איסור מוסר או לא?

ב. חיילים בצבא או פועלים במפעל שנודע להם שהממונים צריכים "כח אדם" מעבר לשעות העבודה, או שזקוקים למספר חיילים שיישארו "שבת" בבסיס ורוצה החייל או הפועל לעשות דברים שימצאו חן בעיני הממונים ועל ידי כך יפטרו אותו מחובה זו או לבקש בפירוש שישחררו אותו ממטלה זו, אבל במקומם ודאי יחייבו מישהו אחר האם דבר זה מותר או לא?

תשובה: פסק הרמ"א (חושן משפט סימן שפח סעיף ב) אדם שרואה שעתיד לבוא עליו נזק מותר לו להציל את עצמו מהנזק אע"פ שעל ידי זה יגרם נזק לאדם אחר כגון: הרואה שטף מים מתקרר לשדהו מותר לו לגדור שדהו ולדחות המים מעליו קודם שיגיעו לשדה אע"פ שעל ידי זה ישטפו המים את שדה חבירו, אולם אם כבר הנזק הגיע אליו אסור לו לדחות את הנזק

אחת שאלתי

עבד ושפחה, שאצלם מה שקנה עבד קנה רבו, ואילו גבי מצוה ה' הכל נזקף לזכות העובד, אלא המושג עבדות היינו תלות מוחלטת בבורא, ובוזה "לא עשה כן לכל גוי" דלחוש תלות בה' הוא עניין רוחני ולא שכלי בלבד, והוא השגה של קדושה שאין כל אחד יכול להשיגה, וזה סגולתנו ויחודינו על כל העמים להיות העם הדבק בבורא, ולזה צריך קדושה יתרה, ולכן מאחר והמושג עבדות היא "התלות", הרי שהיא שייכת רק בעם ישראל המאמינים ביחודו יתברך ובהשגחתו הפרטית, מה שאין כן אומות העולם שאינם מסוגלים מבלי אמונת השיתוף, לכן אין מושג אצלם למעט בהשתדלות בטחון וויתור מבלי לנקום כי הכל מאת ה' וכיו"ב אינם מבינים בדברים אלו דבר וחצי דבר, ולכן עם ישראל הם עבדי ה' האמתיים ביותר.

הוא בעבד כנעני דומיא דשפחה המוזכרת בתהילים: "כעני עבדים וכו' כעני שפחה אל יד גבירתה - כן עינינו אל ה' אלוקינו", ושפחה היא בודאי כנענית, כיון ששפחה עבריה נקראת "אמה", והמשחרר את עבדו עובר בעשה שנאמר "לעולם בהם תעבודו", וא"כ לעולם אין לו התנתקות מאדונו, א"כ מצד אחד אנו כבנים ומצד שני אנו כעבדים ואין בכך כל סתירה.

שאלה: מה נשתנו עם ישראל להקרא עבדי ה' יותר מאומות העולם, אחרי שגם הם עבדי לענין כמה מצוות שהם חייבים לעשותם?

תשובה: ביארנו שהעבדות היא התלות שלנו בבורא, דאילו העבדות מצד קיום המצוות אינה עבדות, אדרבה בעצם היא החירות הגדולה ביותר, שהרי עבודתנו את ה' היא ההיפך מעבדות

מדור השו"ת עם הרה"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

שאלה: עם ישראל הוגדרו כבנים שנאמר בתורה "בנים אתם לה' אלוקים" וכמו כן הוגדרו כעבדים שנאמר "עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים", היאך מסתדרים ב' תיאורים אלו יחד .

תשובה: בנים אנו לה' זה פשוט, כיון שנבראו מנפיתו שלו וכאמרנו בתפילה "אתה נפחתה ב" והנופה מתוכו נופח, אם כן אנו באנו מכח אביו כבן שבא מכח זרע אביו, וכמאמר הגמרא שלשה שותפים באדם: אביו אמו והקב"ה, אולם מצד "התלות" שלנו בבורא הרי שהיא תמידית ולא ניתנת לקטיעה בזמן מסויים, שלא כמו הבן שבשלב מסויים בחייו מתנתקת תלותו מאביו, לעומתו העבד לעולם תלותו באדונו, והמדובר

לוח
פעילות

ראשון

09:00-12:00 כולל בוקר | 17:15-19:30 לימוד מקרא מארי יאיר חגיבי (קבוצה א) | 19:30-20:20 שיעור הלכה ומוסר בבית כנסת נצח ישראל | 20:30-21:30 לימוד חברותות- גברים

שני

09:00-12:00 כולל בוקר | 17:15-19:30 לימוד מקרא מארי יאיר חגיבי (קבוצה ב) | 20:00-20:50 שיעור ב"עין יעקב" בבית כנסת נצח ישראל מפי"ה הרון יעיש | 09:00-12:00 כולל בוקר | 19:30-20:20 שיעור הלכה ומוסר בבית כנסת

נצח ישראל

רביעי

09:00-12:00 כולל בוקר | 17:15-19:30 לימוד מקרא מארי יאיר חגיבי (קבוצה א) | 18:10-20:10 פרויקט חונכות ילדים ונוער | 19:30-20:20 שיעור הלכה ומוסר בבית כנסת נצח ישראל | 20:30-21:30 שיעור תורה- הרב בנימין דיין | 09:00-12:00 כולל בוקר | 17:15-19:30 לימוד מקרא מארי יאיר חגיבי (קבוצה ב) | 19:30-20:20 שיעור הלכה ומוסר בבית כנסת נצח ישראל

חמישי

מהנעשה בשנה

עמותת "רוני ושמחי" שמחה לבשר על שיעור חדש שנפתח כאן במושבנו, שיעור מרתק ומעניין במהות והשקפת עיני ברסלב. השיעור מועבר ע"י הרב עידו קמינצקי שליט"א שמבאר בטוב טעם ודעת את המאמרים הנפלאים של רבי נחמן מברסלב, השמחה ההתבודדות האמונה ושאר נושאים כאלו ואחרים שנצרכים לכל אחד ואחד בפרט בדורנו אנו, יש לנו את הזכות להזמין אתכם לשעה של נחת רוח, לשעה של תובנות, שאלות ותשובות.

השיעור מתקיים מידי יום רביעי בביתו של יואל בוטה במקום כיבוד עשיר למשתתפים.

לפרטים ניתן ליצור קשר עם דוד בוטה 052-4676599.

פנינים מפרשת השבוע פרשת קרח

תלונה לא במקום...

"לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' ואהרון מה הוא כי תלינו עליו" (פט"ז פס' יא), דרך העולם כשאדם מבזה אדם חשוב ורם מעלה ולאחר מכן מבזה הוא איש פשוט ונחות, אין הלה נעלב ממנו שכן אומר הוא לנפשו אם אדם זה מבזה אנשים גדולים ממני בהרבה שוב איני צריך להיפגע מבזיונותיו, וזה שאמר משה רבינו "אתה וכל עדתך הנועדים על ה'" - הלא באמת מתכוונים אתם בטענותיכם להטיח דברים כלפי ה' יתברך, ואם כן "אהרון מה הוא" - מה יוכלו דברים לפגוע באהרון, "כי תלינו עליו" - שאתם מתלוננים עליו, כיון שאתם חולקים על גדולים ממנו הרי שהוא לא נפגע מכם כלל.

ניקור עינים על מה...

"העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה" (פט"ז פס' יד), צריך להבין מדוע ראו להזכיר דוקא ניקור עינים ולא עונש אחר, וביארו המפרשים ע"פ דברי רבותינו שרמ"ח אברים שבאדם מכוונים כנגד רמ"ח מצוות עשה שבתורה, כל מצוה כנגד אבר, והם הלא כפרו במצוות ציצית [כמ"ש רש"י (פס' א)] שהיא כנגד העינים ככתוב "וראיתם אותן" - ממילא היו ראויים הם לעונש בעיניהם, ועל כן הזכירו דוקא עונש זה.

מילה שקולה...

"אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני" (פט"ז פס' כט), מקשים המפרשים היאך הרהיב משה רבינו עוז לסכן את כל

האמונה בנבואתו ובתורה מן השמים, הלא אפשר שקורח ועדתו יחזרו בתשובה וממילא ימותו ככל האדם, שהלא "אין דבר העומד בפני התשובה", ויש ליישב ע"פ מה שכתוב הרמב"ם שבעל תשובה הרי הוא קטן שנולד ונחשב לאדם אחר לחלוטין, ולפיכך דייק משה ואמר "ימותון אלה" - אם כמות כל האדם ימותו חוטאים "אלה" כמות שהם בלי תשובה - לא ה' שלחני, אבל אם יחזרו בתשובה לא יהיו עוד "אלה" כי אם בריות חדשות.

ענווה תחתית...

"ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם" (פט"ז פס' לב), הקשה רבי יוסף עדס זצ"ל מראשי ישיבת פורת יוסף מדוע היה צריך הקב"ה לייצר כזאת מיתה משונה של בליעה תחת האדמה, ולברוא אותה כבר בימי מעשה בראשית, הלא היו יכולים הם למות במיתה משונה על פני הארץ מבלי להיבלע בארץ, ותיירץ על פי מה שנאמר בסוף פרשת בהעלותך "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה", זאת אומרת התורה מעידה על משה שהוא היה האדם הכי עניו מעל פני האדמה, ומעתה אם קורח ועדתו טענו שהם יותר ענווים ממשה רבינו מקומם מתחת האדמה.

חידה?

לאיזה עגלון המוזכר בתנ"ך לא היו בהכרח עגלה וסוסים?

בין הפותרים נכונה יוגרל: לגו על שלט

חידה מחודש קודם: איזה חג אינו יכול לחול בשבת?

פתרון: "חג השבועות" הוא החג היחיד מהתורה שאינו יכול לחול בשבת.

תשובות ניתן לשלוח ב-SMS לפל: 054-3434642

נפלאות הבריאה

חזקות כעין עמודים מוצקים, הפר גדול וכבד מן הפרה, חלק גופו הקדמי מפותח יותר מחלקו האחורי ערפו חזק וצווארו עבה, קמט עור גדול וכבד יורד מעורפו ומחזהו.

עד גיל 12 - 15 שנה ממליטה הפרה אחת לשנה, על פי רוב יהיה זה ולד אחד עגל או עגלה, כמעט מיד לאחר ההמלטה הוא מסוגל לעמוד על רגליו לאחר מספר נסיגות וקרטועים כושלים, גועי הבקר שמגדלים היום טופחו בעיקר לפני מאה ומאתיים שנה, אחדים מהם טופחו במגמה להשיג תנובת בשר מרובה ומשובחת יותר, ואילו באחרים הייתה המגמה להשיג תנובת חלב גדולה ככל האפשר, ברם \

לפני כמאה שנה היו בארץ ישראל פרות כחושות ודלות תנובה, בנות גוע מקומי הנקרא בלדי, אלו הן פרות קטנות גוף וקומה, שחורות - לבנות החיות כמעט רק במרעה ובאחו ומניבות כ - 600 ליטר חלב בשנה, בשנים שלאחר מכן הובאו לארץ ישראל הפרות מדמשק ומביירות המניבות בין 3000 ל - 4000 ליטר חלב בשנה, כמו כן נקלטה

בארץ הפרה ההולנדית המשובחת המעניקה 700 ליטר חלב בשנה ויותר, כיום ישנן בארץ ישראל פרות המניבות כ - 15.000 ליטר חלב בשנה.

משפחת הבקר

משפחת הבקר מחולקת לכמה שמות: התינוק שנולד נקרא "עגל" עד גיל שנה, אח"כ נקרא הוא "פר", ואלו המיועדים לשחיטה נקראים "שור", הנקבה הקטנה נקראת "עגלה" וכאשר היא נושאת את הולד הראשון היא נקראת "מבכירה" ומכאן ואילך נקראת "פרה", הבקר הוא אחד הידועים שבמשפחת מעלי הגרה והוא בעל קיבה המחולקת לארבעה מדורים, בזמן המרעה או אכילה ברפת הוא איננו טוחן את האוכל אלא מעט ובלוע אותו מיד, כך הוא אוסף מזון רב במדור הראשון של קיבתו, אח"כ הוא רובץ לו בשקט ומעלה את המזון שוב לפיו כדי לטחון אותו מחדש, המזון הטחון היטב חוזר למדורי הקיבה האחרים ומתעכל.

קרני הבקר נבובות ואינן אלא נרתיקים של חומר קרני העוטפים בליטות במצחו, קרני הבקר חזקות עד מאוד ומשמשות כנשק מצוין לנגח תוקפים וטרדנים, נשקו האחר של הבקר הוא זנבו הארוך המסתתים בציצת שער ובו הוא מצליף על גבו ומפריח משם סיעות של זבובים וטפילים אחרים המציקים לו כדי שיוכל להלך על רגליו שעות רבות המרעה העניק הבורא לבקר רגלים

תודתנו נתונה לוועד המקומי שעוזר ותומך בפעילויות העמותה ואף בהוצאת עלון זה

